

Carmina Lugubria

*de infelici casu et præmaturo obitu,
ex naufragio 17 Januarij die Anni hujus 1629,
sub densissima instar nubis nebula, vespertino crepusculo inter
4 et 5 horam, non procul ab Amstelredamo in fluvio Ta
apud Batavos facto,*

Illustrissimi ac optime indolis, maximæque Spei
Principis

FRIDERICI HENRICI
Serenissimi Bohemorum Regis

FRIDERICI,
Principis Electoris Palatini
Primogeniti Filii,

Electi in Regem Bohemiæ,

15 annos & 7 dies nati,

*Communi nomine omnium piorum ac fidelium, tanti et tam Heroica
mentis Principis incomparabilem jacturam ex corde deplorans
ac mærens, æterni monumenti loco, conscripsit
humilissimus eorum servus,*

M. IOHANNES SICTOR ROKYCZANVS
exul Bohemus.

Londini Typis Thomæ Cotes.

Prosopopoeia defuncti
optimæ indolis Principis.

H Eidelberga meis exstat notissima cunis,
Archipalatina Regia celsa Domus.
Hic sum Principibus Princeps oriundus avitis,
Qui primum Imperij stemma tulere Sacri.
Inde mihi est Genitor Fridericus nomine Quintus,
Ille Bohemorum Rex pia cura throni;
Nata Britannorum Regis sed Mater Elisa,
Hac Regina gravi prædita mente Viri.
Hos colui magnos, decuit quâ mente Parentes,
Donec eram thalami prima Propago pji.
Dum Pater afflictâ suscepis prælia Gentis
Pro studio es vera Religione Dei,
Libera me Puerum quoq; per suffragia Regem
Elegit Procerum concio grata Trinum.
Tunc fuimus mastris Patria Spes magna Bohemis,
Ut fieret cunctis Pax redi viva locis.
Sed citò Ferdinandus vires tot adeptus Iberi
Extrusit Solio nos truce clade dato.
Cessimus è Regno superati hostilibus armis,
Atq; inter Batarvos viximus inde Patres.
Jam Populo noti fuimus satis octo per annos,
Cum nebula nobis contigit ecce malum!
Non procul Amstelio portu fulcantibus undas
Collidere duâ nocte ineunte rates.
Undecim ibi fracti àmersi sumus aequore cymbâ,
Vesperâ et extremum clausimus hæcce diem.
Sed Deus omnipotens, qui Regibus ipse salutem
Prorogat, exemis morte repente Patrem.
Sis scopus hic summo post tot mala nostra dolori,
Jam mihi sic licuit pro Pietate mori.

EPIGRAMMA

Ad Serenissimum ac Potentissimum Principem

CAROLVM

Dei Gratia Magnæ Britannia, Franciæ & Hiberniæ Regem,
Fidei Defensorem Augustum.

Magne Britânorum Fidei ter & alme Monarcha,
Qui sanas Populos sapius ipse Tuos :
Nunc ope, quæso, Piam releua cum Fratre Sororem,
Ne pereat luctu tam Generosa Domus.
Illa Tibi verâ Pietate et Sanguine juncta
Pendet ab auspicijs et bonitate Dei.
Si poteris tantos animi sedare dolores,
Antidoto hoc plusquam Rexquæ Galenus eris.

Aliud Consolatorium

ad Serenissimum BOHEMORVM REGEM FRIDERICVM,
Principem Electorem Palatinum,
ex hoc tristi naufragio rediivum,
Dominum Clementissimum.

Davidis exemplo varijs erepte periclis
Pro cultu veri, Rex Friderice, Dei:
Suscipe nunc placido constans solatia vultu,
Dum cruce Te longâ Christus in orbe probat.
Te cupit hic purum reliquis fore Regibus aurum,
Vt Tua nota pijs sit probitate Fides.
Hic sibi Primitias sumpsit: Tu vitis ad instar
Stirpe Palatinam profer ad astra Domum.

Lamentatio

ex tristissimo optimi Principis obitu.

O Dolor immensum supra summumquè dolorem !
Cur facis afflictæ faucia corda Domus ?
Tunè Palatinam tentas evētere Gentem,
Quæ dedit excelsos tot pietate Duces ?
Non satis exilium victo cum Rege Bohemis
Sufficit, et magnos occubuisse Viros ?
Iam quoquè primitias thalami post prælia Natum,
Spem tollis Regni per duo secla pij !
Non satis infectus Batavum sinus ille cruore ?
Iamquè Palatino sanguine tinctus erit ?
Infandum dolor ipse jubet renouare dolorem,
Nec finis in certis figere vela vadis !
Naufragio perijt Princeps dignissimus ostro
Cum tribus eximijs Nobilitate Viris !
Occidit heu fato dignus meliore Dynastes,
Ille Palatinæ prima columna Domus !
Occidit heu Charitum fulgens Cynosura sacrarum,
Iurequè Pierij summa Corona chori !
Occidit heu radians Generosæ Matris imago,
Præsidium Populi spesquè salusquè pij !
Hesperus occubuit sero cum vespere Regni,
Ille Bohemorum flos et Oliua throni !
Sed quoquè magnorum perijt Lux magna Parentum,
Illequè Regalis maxima gemma thori !
Sat fuit in Linguis varijs versatus et arte,
Quæ decorant summos dona beata Duces.
Protinus à teneris docuit Germania Natum
Patria grandiloquis dicta tonare sonis.
Gallica Nobilibus Cytherea repleta tot aulis
Addidit ingenio robur alacre probo.

Contulit

Contulit Altingus Latios pictate lepores,
 Ostenditque sacris abdita mella favis.
 Svavior unde foret discenti plura cupido,
 Delitijs Italum culta Minerva fuit.
 Quæ patet extremas Slavonica lingua per oras,
 Et satis hæc potuit verba Bohema loqui.
 Suada Britannorum pariter cum Matre Potenti
 Promisit juveni prælia longa Duci.
 Musaque dulcisonis Baravum condita loquelis
 In studijs Leidæ mascula corda dedit.
 Hic Bellona suos docuit certare lacertos,
 Ut columen Patrij dixerit esse soli.
 Illius enituit veneranda modestia vultu,
 Ut fuerit cunctis gratus amore pijs.
 Non minus excelsæ Generosus et indole mentis
 Spem dedit extremis per sacra bella malis.
 Nam decimum quintum juvenis compleverat annum,
 Cum septena dies insuper hausit eum.
 Naufragio gelidas subito projectus in undas
 Substitit ad malum navis utraq; manu.
 Clamavit nimium, potuit sed nemo vocantem
 Tollere præ tenebris, vel relevare parum.
 Audijt ergo preces clamantis solus IOVA,
 Duxit et ad superos cor animamque focos.
 Sic facie pulchrâ, dignus melioribus annis,
 Flos tener hic nimio frigore læsus obit!
 Septima lux Iani memoraberis omne per ævum
 Sole cadente tui sic cecidisse Ducem!
 O improvisæ nebulosa crepuscula noctis!
 O nimis infani brachia longa sinis!
 Plus tamen infelix tali cum remige Nauta,
 Qui malè cautus eam fregit vterque ratem!

Lamentatio

ex tristissimo optimi Principis obitu.

O Dolor immensum supra summumquè dolorem !
Cur facis afflictæ saucia corda Domus ?
Tunè Palatinam tentas evêtere Gentem,
Quæ dedit excelsos tot pietate Duces ?
Non satis exilium victo cum Rege Bohemis
Sufficit, et magnos occubuisse Viros ?
Iam quoquè primitias thalami post prælia Natum
Spern tollis Regni per duo secla pij !
Non satis infectus Batavum sinus ille cruore ?
Iamquè Palatino sanguine tinctus erit ?
Infandum dolor ipse jubet renouare dolorem,
Nec finis in certis figere vela vadis !
Naufragio periit Princeps dignissimus ostro
Cum tribus eximijs Nobilitate Viris !
Occidit heû fato dignus meliore Dynastes,
Ille Palatinæ prima columna Domus !
Occidit heû Charitum fulgens Cynosura sacrarum,
Iurequè Pierij summa Corona chori !
Occidit heû radians Generosæ Matris imago,
Præsidium Populi spesquè salusquè pij !
Hesperus occubuit sero cum vespere Regni,
Ille Bohemorum flos et Oliua throni !
Sed quoquè magnorum periit Lux magna Parentum,
Illequè Régalis maxima gemma thori !
Sat fuit in Linguis varijs versatus et arte,
Quæ decorant summos dona beata Duces.
Protinus à teneris docuit Germania Natum
Patria grandiloquis dicta tonare sonis.
Gallica Nobilibus Cytherea repleta tot aulis
Addidit ingenio robur alacre probo.

Contulit

Contulit Altingus Latios pietate lepores,
Ostenditquè sacris abdita mella favis.
Svavior unde foret discenti plura cupido,
Delitijs Italùm culta Minerva fuit.
Quæ patet extremas Slavonica lingua per oras,
Et satis hâc potuit verba Bohema loqui.
Suada Britannorum paritèr cum Matre Potenti

FOXING.

Tollere præ tenebris, vel relevare parum.
Audiit ergo preces clamantis solus IOVA,
Duxit et ad superos cor animamquè focos.
Sic facie pulchrâ, dignus melioribus annis,
Flos tener hic nino frigore læsus obit!
Septimâ lux Iani memoraberis omne per ævum
Sole cadente tuî sic cecidisse Duce!m!
O improvisæ nebulosâ crepuscula noctis!
O nimis infanti brachia longa sinis!
Plus tamen infelix tali cum remige Nauta,
Qui malè cautus eam fregit vterquè ratem!

1
Sed quid inops tanto ferio vaga sidera planctu ?
Iam licet æterni noscere facta Patris.
Omnibus ille suas præscribit tempore metas,
Ponderat et nostræ cuncta momenta viæ.
Ille pium Regem superas eduxit in auras,
Quem servat Populis ad meliora Ducem.
Primitias sibi de thalamo tam divite sumpsit,
Qui regit in terris Regia gesta Deus.
Restat adhuc ter trina satis numerosa propago,
Quæ cum Matre piâ scit recreare Patrem.
Non minus invictum gestat Cor fortis Elisa,
Quo magè Regalem reddit honore Domum.
Palma Palatinæ crescet sub pondere Gentis,
Divinamquè Iobi læta videbit opem.

Epigramma

de fatali in hoc naufragio nebula.

Non semper nivei facies est lucida cali,
Interdum nebulis protinus aura riges.
*Tye fluvius refluus olim testabitur undis,
Cum Duce tres claros sic perÿsse Viros,
Sapius in nebula præsens fuit ipse Ichova:
Non minus hic Servos duxit ad astra suos.*

Aliud

de intercepta à Belgis classe Hispanica.

Cum rapit argentum Batavorum classis Ibero:
Tum capit aurum illo purius ipse Deus.
Nam recipit pignus thalami, crucis igne probatum,
Ut magis hoc auro luceat inde polus.

Epi-

Epitaphium pij Principis
Protopopoeiâ adornatum.

Flos Regalis eram, sed flos nimis ille caducus,
Naufragium Patris id triste docere potest.
Magnus eram cunctis, et spes permagna piorum,
Dum sacra tot studiis flornit aula bonis.
Leida sat est testis, Batavi, Dux, miles, et omnis
Natio, quæ vultum vidit in urbe meum.
Ne porrò in tanta quicquam mihi laude deesset,
Frigore constrictus floris ad instar eram.
Heu nimis humana fors est via lubrica vitæ!
Mane vigent flores, sed citò nocte cadunt!

Aliud

Rex Electus eram septenni ætate Bohemis,
Dum Pater hoc anno sceptrâ sacrata tulit,
Non fuit in terris satis hæc electio firma;
Iam magis electum me Deus ipse probat.
Vnius in cælis Christi est durable Regnum;
Hic subeunt varias omnia Regna vices!

Apostrophicon ad Reges.

Hinc Vos sceptrigeri Speculum me cernite Reges,
Quàm sit sæpe brevis purpura nostra mora!
Quàm levis aura potest tantos subvertere fastus,
Casus est de Solio reddere vite solum.
Nulla salus terris, calum est turisima sedes,
Quod solus cunctis das, bone Christe, pijs.

Aliud

Aliud Apostrophicon
ad defunctum Principem.

Cum peritura brevi flammis sit machina mundi;
Tu cadis heu, Princeps optime,mersus aquis!
Spes fueras Generis tristi sub fine dierum,
Quem nimium Christi subdolanus ille fuit.
Iam Deus eripuit diro tua membra Draconi,
Dum locas in solio te meliore poli.

Eteostichon Nataliciorum
optimæ indolis Principis,
stylo antiquo apostrophice adornatum.

NatVseras IanI, FriDerICe HenRICe, CaLenDis
ArChI-PaLatIno RegIa steLLa thoro.

Aliud simile
obitus ejusdem.

SeptIMA te IanI ter qVINO SVstVLIt anno,
NaVfragIO PatrIs, frIgore pLena Dies.

Ultimum Vale
optimo Principi.

Te manet alma quies; sed nos fera bella morantur:
Te polus exhilarat; nos dolor ipse premis.
Te favor ille Dei jam repleat omne per avum:
Nos etiam Superis inferet una Salus.

Hoc naufragio præter alios perierunt cum ipso Principe
tres præcipuz dignitatis Viri, Cubicularij et Pocillatores
Regij, Smilus de Hodiogowa, Illustris Familiaz Baro
Bohemus, variarum Linguarum peritissimus, Georgius
Wilhelmus Berbistorfius, Equestris Ordinis alter Bohe-
mus, et tertius Dn. Willerno, Nobilis Gallus.

FINIS.

